

Jacob Christensen: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg skal gøre. For det første vil jeg bede den højtærede Finansminister om at henstille til sin Kollega Indenrigsministeren, om det ikke som Følge af de ændrede Fradragsregler for Statskattens Vedkommende, som forhaabentlig her bliver vedtaget, vilde være betimeligt hurtigst muligt ogsaa at faa ændret Bestemmelserne med Hensyn til Kommuneskatten, ved hvilken det frie Skøn som bekendt hører op ved de 1000 Kr. Dersom Forholdene er ændrede for Statsskattens Vedkommende, er de i mindst lige saa høj Grad ændrede for Kommuneskattens. Jeg har ret ofte haft Lejlighed til at paavise det uheldige i, at man ikke har faaet Lovene om Statsskatter og kommunale Skatter taget op til Revision samtidig, hvorved man vilde faa den Ensartethed, som baade vilde lette Anvendelsen af Lovenes Bestemmelser og ogsaa fremme Retfærdigheden ved Beskatningen, saavel den kommunale som Statsbeskatningen.

Dernæst vil jeg gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Sorø Amts 5te Valgkreds (Martin Hansen), der synes at være meget forbavset over, at der i det foreliggende Lovforslag er taget særligt Hensyn til Husmændene. Det undrer mig noget, at dette saa stærkt er draget frem fra den Side, thi hvis jeg husker rigtigt, var der i Skattelovene af 1903 ved Fradragsreglerne taget et særligt Hensyn til Husmændene. Men det er jo muligt, at Partiet Venstre har ændret sin Mening overfor Husmændene og nu er af den Opfattelse, at der ikke længere er Grund til at tage det Hensyn til dem, som man i saa vid Udstrækning tog i 1903, endog saaledes, at man derved kom til at ramme Folk, der lige saa godt kunde have Krav paa, at der ved Fradrag var blevet taget Hensyn til dem som de jorddyrkende Husmænd. Landhaandværkere og andre, som beskæftiger fremmed Arbejdskraft i Stationsbyerne, blev i ret følelig Grad ramt af Skattelovene af 1903. Den Gang kendte man i Partiet Venstre udmærket godt til dette at indføre særlige Bestemmelser for Husmændene. Senere er der fra radikal og socialdemokratisk Side gjort Forsøg paa at faa de uheldige Bestemmelser ændret. Det første Forsøg i saa Henseende blev gjort under det første radikale Ministerium, og det resulterede i, at der fra Venstres og Højres Side fremkom Forslag om at indføre ensartede Fradragsregler med Grænsen ved 2500 Kr. for de smaa Ejendomme; til Gengæld vilde man saa forhøje Promillen.

Men da Venstre kom til Styrelsen igen, glemte det meget hurtigt dette Spørgsmaal og undlod at gøre noget ved det. I Perioden 1910—13 hørte man aldeles ikke noget dertil. Saa kom den anden radikale Regering, da blev Spørgsmaalet om at faa tilvejebragt mere Retfærdighed paa dette Omraade taget op. Det lykkedes i Fjor at naa til at faa ensartede Fradragsregler for alle Ejendomme, og det bidrog netop til, at, som den højtærede Finansminister i Gaar gjorde opmærksom paa, Udbyttet af Ejendoms-skylden gik noget ned under det, man havde ventet, idet disse Fradragsregler i høj Grad havde bragt Vurderingssummerne ned. Her foreligger nu en Lejlighedslov, og det er netop, fordi det er en Lejlighedslov, at jeg har kunnet anbefale dens Gennemførelse. Som i Gaar antyder ønsker jeg i første Række, at Ejendomsskylden skal være en kommunal Skat, og derfor ønsker jeg ikke at foregribe noget ved at give min Tilslutning til dette Forslag. Spørgsmaalet er altsaa, om man ved denne rent midlertidige Foranstaltning med nogen Berettigelse tager det Hensyn til de mindre Landbrugere, at man ikke drager dem ind under denne Skatteforhøjelse. Jeg mener i saa Henseende, at det fra Venstres Side med Rette er gjort gældende, at de smaa Landbrugere ikke har haft forholdsvis saa stort Udbytte af Krigskonjunkturerne som de store, og at der netop derfor i langt højere Grad i dette Tilfælde end ellers vil være Anledning til at sætte et saadant Fradrag for deres Vedkommende. Det centrale i Spørgsmaalet er dog, om man ved denne Lov rammer de Merindkomster, som skyldes Konjunkturerne, og dette maa man ogsaa have for Øje ved Fradragsbestemmelserne. Det erkendes sikkert af alle, at man skal gaa til de større Landejendomme for at finde de store Forøgelse af Ejendomsværdierne, og navnlig at den som Følge af Krigskonjunkturerne forøgede Merindkomst skal søges der. Derfor mener jeg, at de her indførte Fradragsbestemmelser er absolut berettigede, og de bliver endnu mere berettigede, naar man gaar højere op med Fradragene, saaledes at man kommer til Ejendomme med en Værdi af 12—14,000 Kr. Efter de Oplysninger, Finansministeren i Dag har givet, synes den Nedgang i Skatten heller ikke i og for sig at kunne skræmme. Men det var jo ogsaa muligt, at man kunde forhøje Promillen. Jeg tror nu ikke, det bliver nødvendigt, thi kunde man i Fjor gaa til ensartede Fradrag paa 3,000 Kr. for alle Ejendomme